

مکاشفه عیسی مسیح - شماره دوازده

دو آزمون

Jeff Pippenger

2023-11-07

اکنون در حال بررسی فصل‌های یازدهم تا سیزدهم کتاب مکاشفه هستیم، جایی که با همه طرف‌های متخاصم در نبرد آزمایشی نهایی مناقشه عظیم که در میدان نبرد آسمان اول رخ می‌دهد، روبه‌رو می‌شویم. طرف‌های متخاصم عبارت‌اند از صد و چهل و چهار هزار نفر و جمعیت عظیمی که به‌عنوان نیرویی ثانویه از بابل بیرون می‌آید، در برابر سازمان ملل متحد، کلیسای کاتولیک، ایالات متحده آمریکا و خود شیطان. صد و چهل و چهار هزار نفر و آن جمعیت عظیم لشکر خدا هستند و پیام فرشته سوم را نمایندگی می‌کنند، و هر دو سوی این جنگ همچنین با لشکر داوری خدا روبه‌رو می‌شوند؛ لشکری که نه به وسیله فرشته سوم، بلکه به وسیله وای سوم نمایندگی می‌شود.

برای شناسایی برخی ویژگی‌هایی که در قتل شاخ‌های جمهوری‌گرایی و پروتستانیسم در سال ۲۰۲۰ نقش داشتند، ما در پی شناسایی ویژگی‌های نبوی‌ای هستیم که در نبرد بشریت در آسمان اول، از زمان قانون یکشنبه تا هنگامی که میکائیل برمی‌خیزد، رخ می‌دهند. در آن تاریخ، تمام جهان وادار می‌شود تمثال وحش را برپا کند. آن تاریخ تکرار تاریخ ایالات متحده از یازده سپتامبر ۲۰۰۱ تا قانون قریب‌الوقوع یکشنبه است؛ قانونی که آن دو تاریخ موازی را از هم جدا می‌کند. به‌عنوان تاریخ‌های موازی، هر دو شاهدهی برای تاریخ دیگر به‌شمار می‌روند. آنچه در یکی از آن تاریخ‌ها رخ می‌دهد، در تاریخ دیگر نیز رخ خواهد داد. این تاریخ دوم است که قانون توجه فصول دوازده و سیزده کتاب مکاشفه است، و ما قصد داریم شاهد دوم را درک کنیم تا نوری نبوی بر تاریخ نخستین، که اکنون تقریباً به پایان رسیده است، بتابانیم.

سه قدرتی که جهان را به سوی آرماگدون سوق می‌دهند در فصل‌های دوازده و سیزده معرفی شده‌اند. ابتدا از قدرت اژدها نام برده می‌شود.

و در آسمان شگفتی دیگری پدیدار شد؛ و اینک اژدهایی بزرگ و سرخ‌رنگ، که هفت سر و ده شاخ داشت و بر سرهایش هفت تاج بود. و دم او یک‌سوم ستارگان آسمان را روبید و آنها را به زمین افکند؛ و اژدها در برابر زنی که آماده زایمان بود ایستاد، تا به محض تولد فرزندش او را ببلعد. مکاشفه یوحنا ۳: ۱۲، ۴.

خواهر وایت به ما می‌گوید که اژدها در این فصل شیطان است، اما در معنای ثانوی روم بت‌پرست است. هر دو، هم شیطان و هم روم بت‌پرست، نمایانگر سازمان ملل متحداند. ده شاخ وحش نماینده هم‌پیمانی شریر ده پادشاه در مکاشفه باب هفده است. آن ده پادشاه در مکاشفه باب هفده به تصویر کشیده شده‌اند و در آنجا به‌عنوان هفتمین پادشاهی نبوت‌های کتاب مقدس شناسایی می‌شوند. وحش با هفت سر و هفت تاج تصویر شده است که آن را به‌عنوان هفتمین پادشاهی نبوت‌های کتاب مقدس مشخص می‌کند. در دانیال باب دو آنان به‌عنوان یونان روحانی معرفی شده‌اند، و آنان همچنین اخاب در شهادت کوه کرمل هستند، و آنان همان ده دشمن مزبور هشتاد و سه هستند.

دومین قدرت زمینی دشمن که در مکاشفه باب‌های دوازدهم و سیزدهم ذکر شده است، وحشی است که از دریا برمی‌آید؛ همان که خواهر وایت آن را مستقیماً به‌عنوان کاتولیسیسم معرفی می‌کند.

و من بر شاخ‌های دریا ایستاده بودم و دیدم وحشی از دریا برمی‌خیزد که هفت سر و ده شاخ داشت، و بر شاخ‌هایش ده تاج، و بر سرهایش نام کفر. و آن وحشی که دیدم، مانند پلنگ بود و پاهایش چون پاهای خرس و دهانش چون دهان شیر؛ و اژدها قدرت و تخت و اقتدار عظیم خود را به او داد. و دیدم یکی از سرهایش چنان بود که گویی تا مرگ زخمی شده بود؛ و زخم مرگبارش شفا یافت؛ و همه جهان در پی آن وحش به شگفت آمدند. مکاشفه ۱: ۱۳-۳.

یوحنا در آیه یک بر ساحل دریا ایستاده بود و می‌بیند که وحشی از دریا برمی‌خیزد، و سپس می‌بیند که وحشی از زمین بالا می‌آید. خواهر وایت تصریح می‌کند که زمانی که یوحنا آن دو وحش را دید، سال ۱۷۹۸ بود، زیرا آن سالی بود که پاپی‌گری «از قدرتش محروم شد» و بدین‌سان زخمی مهلک دریافت کرد که در نهایت التیام خواهد یافت.

"در زمانی که پاپیت، که قدرتش از او ربوده شده بود، ناگزیر شد از جفا دست بردارد، یوحنا دید که قدرتی نو سر برمی‌آید تا پژواک صدای اژدها باشد و همان کار بی‌رحمانه و کفرآمیز را پیش ببرد. این قدرت، آخرین قدرتی که قرار است با کلیسا و شریعت خدا به جنگ برخیزد، به صورت حیوانی با شاخ‌های بره‌گونه نمایانده شده است. وحش پیش از آن از دریا برخاسته بودند؛ اما این یکی از زمین برآمد، که نمایانگر خیزش مسالمت‌آمیز ملتی بود که نماد آن بود — ایالات متحده." نشانه‌های زمان، ۸ فوریه ۱۹۱۰.

یوحنا هنگامی که وحش از دریا را - که همان پاپیت است - می‌بیند، به گذشته تاریخ می‌نگرد. با نگاهی رو به آینده تاریخ، او وحش از زمین را می‌بیند، که همان ایالات متحده است. از این‌روست که وحش از دریا در نبوت به همین شکل تصویر شده است. با نگاهی از سال ۱۷۹۸ به گذشته، یوحنا نخست «هفت سر و ده شاخ» را می‌بیند؛ که نشان‌دهنده آن نقطه از تاریخ است که سه تا از آن شاخ‌ها برکنده شدند تا برای شاخ ستبر پاپیت، که سخنان بزرگ می‌گفت، جا باز شود.

آنگاه خواستم حقیقت آن جانور چهارم را بدانم، که از همه دیگران متفاوت بود، به‌غایت هولناک، با دندان‌هایی از آهن و چنگال‌هایی از برنج؛ که می‌بلعید، خرد می‌کرد و باقی‌مانده را با پاهای خود لگد مال می‌ساخت؛ و نیز درباره آن ده شاخ که بر سرش بود، و آن دیگری که برآمد و در برابرش سه شاخ فرو افتادند؛ یعنی همان شاخی که چشم‌ها داشت و دهانی که سخنان بسیار بزرگ می‌گفت، و ظاهرش از همگانش پرهیبت‌تر بود. دانیال ۱۹: ۷، ۲۰.

پیش از آنکه آن سه شاخ هرولی‌ها، اوستروگوت‌ها و وندال‌ها از میان برداشته شوند، روم بت‌پرست به صورت «ده تاج» به تصویر کشیده می‌شد. آن ده تاج نمایانگر روم بت‌پرست‌اند. سپس یوحنا پلنگ یونان، سپس خرس ماد و پارس و آنگاه شیر بابل را مشخص می‌کند.

اولی مانند شیر بود و بال‌های عقاب داشت؛ می‌نگریستم تا اینکه بال‌هایش کنده شد، و از زمین برافراشته گردید و بر پاهای خویش چون انسان ایستانیده شد، و دلی انسانی به آن داده شد. و اینک حیوانی دیگر، دومین، شبیه به خرس؛ از یک سوی خود را برافراشته بود، و سه دنده در دهانش میان دندان‌هایش داشت؛ و بدو چنین گفتند: برخیز، گوشت بسیار بخور. بعد از این می‌نگریستم، و اینک حیوانی دیگر، چون پلنگ، که بر پشتش چهار بال پرنده داشت؛ آن حیوان چهار سر نیز داشت، و فرمانروایی به آن داده شد. دانیال ۴: ۷-۶.

هیچ عنصری از کاتولیسیم مسیحی نیست، و وحش دریا نمایانگر ترکیبی از همه پادشاهی‌های بت‌پرست پیشین نبوت کتاب مقدس است. وحش دریا به ترتیب معکوس تاریخی به تصویر کشیده می‌شود، زیرا یوحنا به گذشته تاریخ می‌نگرد. او نخست قدرتی را دید که با برکنده شدن سه شاخ مستقر شده بود — نهاد پاپی. سپس ده شاخ با ده تاج را دید — روم بت‌پرست. سپس پلنگ را دید — یونان. سپس خرس را دید — ماد و پارس. سپس شیر را دید — بابل. توصیف وحش دریا از عناصر هر

یک از پادشاهی‌های بت‌پرست پیشین تشکیل شده است، و این توصیف نشان می‌دهد که نهاد پاپی آمیزه‌ای از هر شکل بت‌پرستی است که در تاریخ کتاب مقدس وجود داشته است. هیچ عنصری از کاتولیسیسم مسیحی نیست. هر آنچه در کاتولیسیسم ممکن است مسیحی به نظر برسد، جعلی است.

در کوه کرمل، هنگامی که ایلیا با پیامبران ایزابل و شوهر مرتدش به نبرد پرداخت، ایزابل در خانه‌اش در سامره بود. فاحشه‌ی صور در طول تاریخ وحش زمین با دو شاخ فراموش می‌شود. ایزابل همواره پنهان نگه داشته می‌شود، و در مکاشفه یوحنا فصل‌های دوازده و سیزده جهان با شگفتی از پی او می‌رود، اما او همچون شگفتی‌ای که در آسمان‌ها مورد اعجاب واقع می‌شود به تصویر کشیده نمی‌شود، چنان‌که سازمان ملل متحد، ایالات متحده و شیطان چنین‌اند. او دوباره در مرکز فرماندهی خود در سامره - شهر رم - است.

تاریخ وحش زمین جایی است که آزمون تصویر وحش برای سراسر جهان مشخص می‌شود. آن آزمون در خلال نبرد آسمان نخست رخ می‌دهد. این همان چیزی است که در این مقطع می‌خواهیم به آن پردازیم. من در آیاتی که اکنون می‌خواهیم بررسی کنیم، به جای واژه «او» از «ایالات متحده» استفاده خواهیم کرد.

و دیدم وحشی دیگر که از زمین برمی‌آمد؛ و ایالات متحده دو شاخ مانند بره داشت و ایالات متحده همچون اژدها سخن می‌گفت. و ایالات متحده همه قدرت وحش نخستین را در برابر او به کار می‌برد و باعث می‌شود زمین و ساکنانش وحش نخستین را بپرستند، همان که زخم مرگ‌بارش شفا یافته بود. و ایالات متحده کارهای شگرف بزرگی می‌کند تا آنجا که در برابر دیدگان مردم، آتش را از آسمان بر زمین فرو می‌آورد، و ساکنان زمین را به وسیله آن معجزاتی که ایالات متحده قدرت انجامشان را در برابر وحش داشت، می‌فریبد؛ و به ساکنان زمین می‌گوید که برای آن وحش که به شمشیر زخمی شده بود و زنده ماند، تمثالی بسازند. و [ایالات متحده] قدرت آن را داشت که به تمثال وحش جان ببخشد، تا تمثال وحش هم سخن بگوید و هم سبب شود هر که تمثال وحش را نپرستد کشته شود. و ایالات متحده همه را، کوچک و بزرگ، ثروتمند و فقیر، آزاد و برده، وامی‌دارد تا نشانی بر دست راست یا بر پیشانی خود بگیرند؛ و تا هیچ‌کس نتواند خرید یا فروش کند مگر آن که نشان، یا نام وحش، یا عدد نام او را داشته باشد. مکاشفه ۱۱:۱۳-۱۷.

در مکاشفه باب سیزدهم، اژدهای روم بت‌پرست هنگامی که نهاد پاپی را بر تخت زمین نشاند، سه چیز به نهاد پاپی داد.

و آن وحشی که دیدم شبیه پلنگ بود، پاهایش مانند پاهای خرس و دهانش مانند دهان شیر بود؛ و اژدها قدرت خود، تخت خود و اقتداری عظیم به او داد. مکاشفه ۲:۱۳.

ده پادشاه که نماینده روم بت‌پرست‌اند (فرانسه، که در قالب آخاب نمایانده شده، پادشاه نخست آن ده است) به پاپیت سه چیز دادند: قدرت، کرسی و اقتدار. هنگامی که امپراتور کنستانتین پایتخت را از شهر روم در غرب به شرق منتقل کرد و در سال ۳۳۰ قسطنطنیه را پایتخت جدید امپراتوری روم ساخت، روم بت‌پرست آنگاه «کرسی» خود را به کلیسای روم داد.

وقتی کلویس، پادشاه فرانک‌ها (فرانسه)، در سال ۴۹۶ به آیین کاتولیک گروید و به جنگ قدرت‌هایی پرداخت که در برابر برآمدن دستگاه پاپی به تخت زمین مقاومت می‌کردند، آنگاه روم بت‌پرست «قدرت» را به دستگاه پاپی اعطا کرد.

در سال ۵۳۳ میلادی، ژوستینیان فرمانی صادر کرد که کلیسای روم را هم به‌عنوان سر همه کلیساهای و هم به‌عنوان اصلاح‌کننده بدعت‌گذاران معرفی می‌کرد. در همان مقطع، اقتدار روم بت‌پرست به نهاد پاپی واگذار شده بود.

در آیه دوازدهم، «[ایالات متحده] تمام قدرت وحش نخستین را در حضور او به کار می‌گیرد.» قدرتی که از سوی دستگاه پاپی اعمال می‌شد، در شخص کلویس نمایان است؛ کسی که توان نظامی و اقتصادی خود را به دستگاه پاپی وقف کرد. به همین دلیل کاتولیسیسم، کلویس را «نخست‌زاده کلیسای کاتولیک» و فرانسه را «دختر ارشد کلیسای کاتولیک» می‌نامد. ایالات متحده همان کار کثیفی را برای دستگاه پاپی انجام خواهد داد که کلویس در سال ۴۹۶ آغاز کرد.

قدرت ایالات متحده به کار گرفته خواهد شد تا سبب شود که «زمین و آنان که در آن ساکن‌اند، وحش نخستین را که زخم مرگبارش شفا یافته بود، پرستش کنند.» ایالات متحده از قدرت نظامی و اقتصادی خود بهره خواهد گرفت تا سراسر جهان را وادارد که یکشنبه را به‌عنوان روز استراحت بپذیرد. روسپی صور نخست در هنگام قانون قریب‌الوقوع یکشنبه با وحش زمین زنا خواهد کرد، و سپس بیرون خواهد رفت و با همه دیگر پادشاهان زمین زنا خواهد کرد.

در آیه سیزدهم، «[ایالات متحده] کارهای شگفت انجام می‌دهد، چنان‌که آتش را در برابر دیدگان مردم از آسمان بر زمین فرود می‌آورد.» آتش نمایانگر پیامی نامقدس است. زبان‌های آتش در روز پنطیکاست نمایانگر پیامی مقدس بودند؛ پیامی که با توانایی رساندن آن به سراسر جهان همراه بود. آتشی که به‌دست ایالات متحده از آسمان فرود آورده می‌شود نیز بر هر قوم و هر زبان اثر خواهد گذاشت.

در آیه چهاردهم، ایالات متحده «ساکنان زمین را به‌وسیله آن معجزاتی که [ایالات متحده] قدرت انجامشان را در برابر وحش داشت، می‌فریبد؛ و به ساکنان زمین می‌گوید که صورتی برای وحش بسازند، همان که با شمشیر زخمی شده بود و زنده ماند.» فریبی که ایالات متحده برای فریب دادن جهان به کار می‌برد، با آتشی که در آیه پیشین از آسمان فرود آمد نشان داده می‌شود. آن آتش آسمانی معجزاتی پدید می‌آورد که ایالات متحده از آن‌ها بهره می‌گیرد تا به جهان فرمان دهد دولتی واحد جهانی برقرار کند که از ترکیب کلیسا و دولت تشکیل شده است و در آن، کلیسا کنترل این رابطه را در دست دارد.

این همان چیزی است که رابطه آخاب و ایزابل، وقتی خدا ایلیا را برانگیخت، نشان می‌داد. نبرد ایلیا در کوه کرمل در آغاز تاریخ ایالات متحده، در جریان جنبش فرشته نخست از ۱۸۴۰ تا ۱۸۴۴، تحقق یافت تا پیامبر راستین پروتستانتیسم را از همه پیامبران دروغین پروتستانتیسم متمایز کند.

این امر بار دیگر در پایان ایالات متحده، در جریان آزمون شکل‌گیری تصویر وحش که از ۱۱ سپتامبر ۲۰۰۱ آغاز شد و با برقراری قانون قریب‌الوقوع یکشنبه به پایان می‌رسد، تحقق می‌یابد.

تحقق کامل ایلیا پیش از روز عظیم و هولناک خداوند، که همان هفت بلای آخر است، رخ می‌دهد. از این‌رو، کوه کرمل، ایلیا، آخاب و ایزابل در اقدام ایالات متحده برای واداشتن سیاره زمین به پذیرش دولت واحد جهانی سازمان ملل متحد که کلیسای کاتولیک بر آن حکم می‌راند، بازنمایی می‌شوند. ایالات متحده این کار را از طریق قدرت نظامی و توان اقتصادی خود و نیز از راه ارتباطات فاسد و هیپنوتیزم‌کننده‌ای که آنها را هدایت و کنترل می‌کند انجام می‌دهد؛ ارتباطاتی که نمودشان در آنچه «شاهراه اطلاعات» وب جهان‌گستر نامیده می‌شود، دیده می‌شود.

در آیه پانزدهم، به ما خبر داده می‌شود که «[ایالات متحده] قدرت آن را داشت که به تصویر وحش جان ببخشد، تا تصویر وحش هم سخن بگوید و هم باعث شود هر کس تصویر وحش را پرستش نکند، کشته شود.» آنگاه تهدید مرگ از سوی قدرت نظامی ایالات متحده، که در آن هنگام پادشاه برتر سازمان ملل متحد را نمایندگی می‌کرد، به حکومت واحد جهانی سازمان ملل متحد قدرت سخن گفتن می‌بخشد. این عمل سخن گفتن از طریق اقتدار قانون‌گذاری و قضایی تحقق می‌یابد. شاخه قانون‌گذاری سازمان ملل متحد در نیویورک است و شاخه قضایی سازمان ملل متحد در لاهه، هلند

قرار دارد. لاهه نماد دنیای قدیم است و نیویورک نماد دنیای جدید. هم ایالات متحده و هم هلند در گذشته به عنوان مدافعان برجسته آزادی و رهایی شناخته می‌شدند، اما هر یک سرانجام تاریخ خود را با سخن گفتن همچون اژدها به پایان می‌برند.

از آنجا که سبت در سراسر جهان مسیحیت به نقطه ویژه مناقشه بدل شده است، و مقامات دینی و سکولار برای الزام به رعایت روز یکشنبه متحد شده‌اند، امتناع سرسختانه یک اقلیت کوچک از تسلیم شدن در برابر خواست عمومی آنان را آماج لعن و نفرین همگانی خواهد ساخت. ... و سرانجام فرمانی علیه کسانی صادر خواهد شد که سبت فرمان چهارم را تقدیس می‌کنند، آنان را سزاوار سخت‌ترین مجازات‌ها می‌شمارد و به مردم، پس از مدتی معین، اختیار می‌دهد که ایشان را به قتل برسانند. کاتولیسیم رومی در دنیای قدیم و پروتستانتیسم مرتد در دنیای نو در قبال کسانی که همه فرامین الهی را گرامی می‌دارند، مسیر مشابهی را دنبال خواهند کرد.

«آنگاه قوم خدا در آن صحنه‌های رنج و تنگی که پیامبر از آن با عنوان «زمان تنگی یعقوب» یاد کرده است، فرو خواهند رفت.» مناقشه بزرگ، 615، 616.

در آیات شانزدهم و هفدهم، پس از آنکه صورت وحش برافراشته شده و قدرت سخن گفتن یافته است، «[ایالات متحده] همه را، چه کوچک و چه بزرگ، چه غنی و چه فقیر، چه آزاد و چه برده، وادار می‌کند تا نشانی در دست راستشان یا بر پیشانی‌شان دریافت کنند؛ و تا هیچ‌کس نتواند بخرد یا بفروشد، جز کسی که آن نشان، یا نام وحش، یا عدد نام او را دارد.»

شکل‌گیری تصویر وحش آزمونی است که پیش از آزمون نشان وحش می‌آید. اگر از آزمونی که شکل‌گیری تصویر وحش نمایانگر آن است عبور نکنیم، در آزمون نشان وحش مردود خواهیم شد. آن‌ها دو آزمون متفاوت‌اند و دو نوع متفاوت از آزمون‌اند.

شکل‌گیری تصویر وحش که از ۱۱ سپتامبر ۲۰۰۱ آغاز شد، هشدار نبوی است که پایان مهلت فیض در شرف وقوع است. این همان پیام ایلیا است که نشان می‌دهد کوه کرمل در افق نزدیک است و اینکه قوم خدا باید پیش از صدور دعوت نهایی، روغن شخصیت، روغن روح‌القدس و روغن پیام فریاد نیمه‌شب را فراهم آورند. آنان باید بیدار شوند تا وقتی ایلیا از ایشان می‌پرسد: «تا به کی میان دو عقیده می‌لنگید؟» لال نمانند؛ زیرا آن هنگام لال ماندن یعنی دریافت نشان وحش. آزمون تصویر وحش نمایانگر کار درک پیامی است که پایان دآوری را اعلام می‌کند؛ همان‌گونه که پیام پیروان میلر آغاز دآوری را اعلام کرد.

در آزمون نشانه وحش، هیچ انتخابی در کار نیست، زیرا هیچ جنبه‌ای از زمان مهلت را در خود ندارد. آن یک نقطه زمانی است، نه یک دوره زمانی. این یک بحران است و از این رو سنگ محکی است که شخصیت آن اسرائیلیانی را که در زمان قانون یکشنبه توسط اخاب به کوه کرمل فراخوانده شده‌اند، مشخص خواهد کرد. آنان سپس شخصیتی را که در دوره پیشین پرورده‌اند، که در اصطلاح نبوی «آزمون تصویر وحش» نامیده می‌شود، نشان خواهند داد.

از این رو (چنان‌که روح‌القدس می‌گوید: «امروز اگر آواز او را بشنوید، دل‌های خود را سخت مسازید، همچون در زمان سرکشی، در روز آزمایش در بیابان؛ زمانی که پدران شما مرا آزمودند و مرا امتحان کردند و چهل سال کارهای مرا دیدند. از این رو از آن نسل رنجیدم و گفتم: آنان همواره در دل خود گمراه می‌شوند و راه‌های مرا نشناخته‌اند. پس در خشم خود سوگند خوردم که به آرامش من داخل نخواهند شد.») برادران، برحذر باشید مبادا در یکی از شما دلی بد بی‌ایمانی باشد که موجب روگردانی از خدای زنده شود. بلکه تا وقتی که «امروز» نامیده می‌شود، هر روز یکدیگر را اندرز دهید، مبادا یکی از شما به سبب فریبندگی گناه سخت گردد. زیرا شریک مسیح می‌شویم، اگر آن اعتماد نخستین خود را تا به پایان استوار نگاه داریم؛ چنان‌که گفته می‌شود:

«امروز اگر آواز او را بشنوید، دل‌های خود را سخت مسازید، همچون در زمان سرکشی.» عبرانیان
15-3:7